

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Vi kan jo nu forvente, at hr. Anders Fogh Rasmussen og Venstre stemmer for disse forslag, fordi det vil betyde, at man vil få en nøjere registrering af frameldeordningen, ikke i LO eller andre steder i private foreninger, men i statsadministrationen. Så vil svarene selvfølgelig kunne hentes både hurtigere og nemmere. Men Venstre stemmer nu nok ikke for alligevel, selv om der ligger det i ordningen.

Apropos svar, som vi ikke har fået endnu – fyldestgørende i hvert fald – men hvor der er en vilje til, hvis det ønskes, at finde de relevante svar. Det inspirerer mig til endnu en gang at stille et spørgsmål, som jeg stillede Venstre allerede den 3. maj, ikke den 4. maj, men allerede den 3. maj, nemlig: Hvor får Venstre sine penge fra? Det skal Venstre jo ikke spørge om forskellige steder. Jeg går faktisk ud fra, at Venstres næstformand ved det; men Venstre vil ikke fortælle det. De har i hvert fald endnu ikke villet fortælle det. Det nærmeste, vi kom, var under andenbehandlingen, hvor vi fik at vide, at man ikke fik dem fra fagbevægelsen.

Sådan kan vi holde en lang debat med at fortælle hinanden, hvor vi ikke får pengene fra. Det vil jeg ikke anbefale. Men Venstre kan jo overraske os ved at give et svar i dag, som de selv besidder, og hvor det er af uvilje, man ikke vil svare.

Så vil jeg også høre, når vi nu får den store reklame for kuponerne, som udsendes i meget stort tal fra de faglige organisationers side i deres medlemsblade, om Venstre vil være lige så optaget af, jeg er lige ved at sige nye tiders kuponklipperi, at vi også får kuponer på mælkekartonerne og kuponer på de aktier, man køber, så man også dér kan vise, at man ikke ønsker at bidrage til politisk virksomhed via den investering, man foretager enten i mælkeprodukter eller i andre mejeriprodukter eller i virksomheder, som man synes man gerne vil investere i.

Går Venstres kuponklipperi ligesom al anden debat her kun på den ene side af det politiske spektrum, eller ser man også sig selv i spejlet bare en lille bitte smule og siger: Hvad lever vi egentlig op til selv?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er ikke, fordi jeg har nogen forestillinger om at få hidset hr. Anders Fogh Rasmussen ned. Når jeg tager ordet, er det blot for stilfærdigt at

fremlægge nogle faktuelle oplysninger om sagsgangen og om viljen til at give oplysninger i det omfang, det er muligt inden for de tidsfrister, der er sat.

I Arbejdsministeriet har vi den 22. maj – og altså ikke den 4. maj – fået en anmodning fra Justitsministeriet om bidrag til besvarelse. Den 24. maj blev spørgsmålene faxet videre til DA og til LO med en besked om, at der skulle svares snarest belejligt, og man har samme dag oplyst de to organisationer om, at der skulle afgives betænkning i udvalget fredag den 26. maj kl. 12.00.

LO har så tilkendegivet, at det ikke var muligt at give disse oplysninger inden for tidsfristen, også fordi LO faktisk holdt lukket fredag mellem Kristi Himmelfartsdag og weekenden. DA har svaret om fredagen. Onsdag den 31. maj har Justitsministeriet rykket for svar, og den rykker er gået videre til LO. LO har samme dag svaret, at de ikke inden for de tidsrammer, der var givet, havde mulighed for at give oplysningerne.

Men det, som hr. Anders Fogh Rasmussen ikke nævnte fra brevet fra LO, er, at man slutter af med at sige, at såfremt det måtte ønskes, vil Landsorganisationen gerne indhente de ønskede oplysninger. Det er altså ikke viljen, der mangler i forhold til, at Folketinget skal have disse oplysninger, det er simpelt hen den tidsramme, der er sat. Man skal faktisk ud i medlemsorganisationerne og spørge på en helt anden specifik måde end den, som Dansk Arbejdsgiverforening rent faktisk har gjort det på.

Som jeg sagde tidligere i denne debat – sidste gang ved andenbehandlingen – vil jeg i hvert fald godt garantere, at umiddelbart efter, at Arbejdsministeriet modtager de ønskede oplysninger, hvis de stadig væk måtte ønskes af Folketinget, bliver de selvfølgelig ekspederet frem til Udvalget for Forretningsordenen. Men det er en meget knap tidsfaktor, vi har givet organisationerne til at svare, det er en meget knap tidsfaktor, Arbejdsministeriet har haft til at ekspedere sagen, fordi der rent faktisk har været helldage og weekender indimellem.

Så skal jeg måske også lige sige – for lige om lidt vil hr. Anders Fogh Rasmussen spørge, hvad 1. kontor, som ekspederer disse sager, har foretaget sig den 23. maj, for der er jo to dage fra den 22. og til den 24. maj – at den 23. maj var den dag, vi fremlagde lovforslaget om at gribe ind over for sygehuskonflikten, og at Arbejds-